

عنوان مقاله:

اثرات تغذیه آهن در گیاهان

محل انتشار:

سومین همایش یافته های نوین در محیط زیست و اکوسیستم های کشاورزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

طه رنجبر مالی دره - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

مصباح بابالار - استاد گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

محمدعلی عسکری سرچشمه - استادیار گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

امین نصیری - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

آهن یکی از عناصر ضروری برای رشد تمامی گیاهان است. در صورت کمبود آن، در سلول های برگ، کلروفیل ها به میزان کافی تولید نمی شوند و برگ های رنگ پریده می شوند. اگر گیاهی قادر به جذب آهن به مقدار کافی نباشد، ساخت کلروفیل ها کاهش می یابد، به این نحو که ابتدا این پدیده در فاصله بین رگبرگ ها رخ داده و سپس با شدت بیشتر تمام سطح برگ را فرا می گیرد. آهن جز ضروری بسیاری از آنزیم های آهن دار و کوفاکتورها است و همچنین از اجزای عوامل حمل کننده ها مانند سیتوکروم ها (حمل کننده های الکترون تنفسی) و فردوکسین ها است. فردوکسین ها در تثبیت نیتروژن، فتوسنتز و انتقال الکترون نقش کلیدی دارند. آهن نقش مهمی در سنتز rRNA و mRNA کلروپلاست ها ایفا می کند که سنتز کلروفیل ها را تحت تاثیر قرار می دهند. کمبود آهن باعث اختلال در کیفیت میوه و عملکرد درختان میوه شده و می تواند در موارد حاد منجر به مرگ آنها شود تولید میوه به صورت مستمر از یک باغ کمبود عناصر غذایی و بویژه آهن در این خاک ها می شود که نیازمند تیمار درختان با آهن است. اثبات شده است که بهترین و موثرترین روش مصرف کودهای محتوی عناصر ریز مغذی مانند آهن، از طریق خاک و محلول پاشی برگی است. استفاده از کلات آهن در هر زمان برای گیاهان در حال رشد مفید است ولی مناسب ترین زمان مصرف در اوایل دوره رشد گیاه (شروع فصل بهار برای درختان میوه) می باشد.

کلمات کلیدی:

آهن، پس از برداشت، تغذیه برگی، ریز مغذی ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/586289>

